

SREĆA

Emocionalno stanje, ono čemu svi ljudi teže. To je, kažu, sreća. Nije vidljiva, niti opipljiva. Čak ni sama definicija iste ne postoji. Neki od pokušaja znanstvenih objašnjenja sreće tvrde da sreća podrazumijeva neke druge vrijednosti poput slobode, sigurnosti, materijalnog dobra i duhovnog mira. Kada zadovoljimo sve uvjete, onda smo, naime, sretni. Toj se tezi suprotstavlja ona narodna: "Nije sreća para puna vreća." Ljudska sreća ne ovisi o društveno prihvaćenim vrijednostima i materijalnom, već o cilju pojedinca. Promotrimo to na sljedeći način. Što je zapravo to što ljude razlikuje od životinja? Ništa osim pukih, dugoročnih želja. Kako bismo došli do njih, moramo ispunjavati one kratkoročne; glad, žeđ, san... Nošeni inatom, razmnožavamo se želeći osigurati opstanak naše vrste na zemlji, radimo sve ono što moramo kako bismo preživjeli i sebi dokazali da znamo, možemo i želimo. Možda je primjerice osoba koja je izumila pojas u autu ista osoba koja je izgubila obitelj u prometnoj nesreći. Koliko toga ćemo tek otkriti i napraviti kako bismo spriječili i opravdali? Životinje za takvo što ne znaju. Ali možemo li reći da nisu sretni? Kada na mekanim njuškama i zahvalnim očima vidimo sjaj sreće. Sreća je za svako biće poput otiska prsta. Male nas stvari čine sretnima, jer svakodnevno određujemo sebi ciljeve. Sreća nije stvar puke sreće, jer je jednostavnija i od dobitka na lutriji. Koliko ste puta u životu čuli rečenicu: "Napravi ono što će te usrećiti." Slažem se, veoma je važno raditi na cilju koji će nas trajno usrećiti. I ukoliko smo dovoljno ustrajni, kada ostvarimo ono što zaista želimo, bit ćemo sretni. Ali sreća je sada. Ona je živa. Ona je subjekt u rečenici života. Zato je bitno na tom putu ka cilju činiti sebe sretnim. Na našu sreću, to nije teško jer je po posljednjim brojkama sreća ipak zaraznija od virusa. Nismo ni svjesni koliko možemo usrećiti nekoga dok ne shvatimo koliko nama znači smiješak, lijepa gesta ili samo iskren pogled. Nemojmo se bojati sreće jer je nestalna. Na kraju krajeva, sve je ljudsko nestalno odnosno prolazno. Nemojmo propuštati trenutke u sadašnjosti kako bismo osigurali sreću u budućnosti. I za kraj nemojmo tugu na prvo mjesto stavljati jer je intenzivnija i impulzivnija od sreće, jer u nekim nedaćama ona nas možda spoji i približi, ali sreća je ta koja nas drži zajedno i zbog koje gazimo dalje. Ona je ono svjetlo na kraju tunela, raskošno pero crnoj tinti i sjajna zvijezda oblačnome nebu.